

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 5 Martiu.

Sunt trei ani de zile, de când în România nu se pôte stabili la putere un guvern, care se pôte avea încrederea țerei.

Partidele se sfășie unele între altele, un ministriu vine și altul se duce, fără să lase urme de o activitate binecuvântată.

Noi cari vedem lucrurile din ore-care departare nu ne putem din de ajuns esplica aceste triste aparițiuni în viața regatului român.

Înțelegeam sbuciumările atunci, când în România erau moldoveni și munteni, înțelegeam când influințele străine se validitau pe întrégă linia înțelegeam pe frații nostri atunci până ce armata lor nu luase botezul de sânge, până-ce regele Carol nu a pus pe capul seu corónă de oțel făcută anume din tunurile luate la Plevna.

Ați nu-i mai înțelegeam.

Scim, că toți sunt români, scim că toți trebuie să-și iubescă patria, scim că toți sunt de o lege, toți au datorința ca se lucre la înălțarea patriei lor și sciind aceste fără vor ni se furișează câte o lacrimă de durere, când îi vedem în luptă, nu ca frații de același nēm, ci ca pe nisce dușmani neimpăcați, ca pe nisce străini, cari nu se înțeleg și nu se pricep.

Afurisita poftă după putere, se vede că ea e motorul principal al nefericitei acțiuni.

După votul senatului din urmă, guvernul generalului Manu a trebuit să se retragă, ér după votul din urmă al camerei, generalului Florescu nu i rămâne decât sau să se retragă și el sau se disolve camerele.

Modalitatea din urmă a învins.

Țera întrégă este pusă în mișcare, alegerile vor dovedi, dacă generalul Florescu are sau nu are încrederea țerei.

Și dacă ar reuși a-și câștiga o majoritate în cameră, cine ne stă bun, că senatul în compunerea lui actuală nu va da și el vr'un vot de neîncredere noului guvern cine ne stă bun, că în fața acelui vot nu va trebui să urmeze și disolvarea senatului ori retragerea ministeriului.

Succedându-se lucrurile în direcțiunea acésta nu pôte fi vorba de progres nu pôte fi vorba de o stabilitate a funcționarilor mai înalți, nu pôte fi vorba de o activitate parlamentară și unde tôte aceste stau se tragă de mörte, țera suferă și cu ea suferă poporul, suferă instituțiunile chemate a da hrană acestui popor.

Trebue deci că e ceva putred în Danemarca, trebue că este vr'un verme ascuns care råde la temelia statului român și când accentuăm aceste ne vine

fără se voim în minte sörtea Poloniei, care odată era și ea tare și mare.

Ne înfiorăm, când ne și cugetăm la atare desvoltare a lucrurilor, suntem puși la gânduri și am dori din inimă ca să vedem pe frații nostri combătând principii, ér nu persoane, urgisind sisteme greșite, ér nu inaugurând o luptă de personalități, care merge până la disgust.

Românii au ómeni mari, au bărbați cu trecut, au ómeni, care au legături în popor, au ómeni de al căror nume sunt legate fapte glorióse, și nu e bine ca să-i tragă pe toți în noroiu, nu e bine, ca să nu lase pe nici unul din ei cu autoritatea întrégă pentru-că pot veni timpuri în cari autoritatea ómenilor să fie o mare necesitate.

La noi aici în Ardeal încă se au lucrat mult ca se nu avem ómeni cu autoritate, s'au găsit băețandri, cari au dis, jos cu „tirănia autorității” și noi simțim ce reu serviciu au făcut cauzelor noastre acesti băețandri.

Tot e bine să fie între români ómeni cu autoritate, căci vocea lor când reună, ea se aude departe, străbate până la cele mai înalte cercuri și dacă ea nu e audită ați, nu urmăză ca se nu fie ascultată și aprețiată mäne, și dacă noi aici avem necesitate de ómeni cu autoritate cu atât mai multă necesitate are România ca stat național, de bărbați întregi. Pentru greșele mici făcute de multe ori fără scirea lor, nu trebue să-i desbrăcăm de atributele ce le compet, nu trebue să li se resplătescă cu ingratitude, pentru că în zile de restriște, în zile de grea cercare, tot ei au să fie chemați la cărmă, și esperința lor bogată, trecutul splendid, faptele lor săpate afund în paginile istoriei, fiind legate de numele lor, ei au să completeze încă mult la regnerarea României.

Avem noi aici acasă daraverele noastre, avem nē casurile noastre și numai cu greu ne amestecăm în afacerile fraților nostri de preste Carpați și dacă o facem câte odată îi asigurăm că numai dorul de a-i vedé mari și întăriți ne împinge ca să punem pe un moment grijile noastre la o parte și să ne ocupăm de ei și de afacerile lor.

Revista politică

Evenimentul cel mai important îl formăză de astădată scrisorile lui Rieger adresate din Roma, cătră diferitele corporațiuni al căror membru și președinte a fost.

După o activitate de 30 ani fostul șef al cehilor bătrâni, omul încărunit în luptele politice, bărbatul sərbătorit, se retrage din tôte oficiile de onóre și nu voosse să rămână decât cetățeu al statului seu.

Învățătura dascălului să fie totde una surtă și cuprindătoare.

Décă veți pe un scolar că-și făce tema cu greutate de oțel apoi acésta probabil vine de acolo, că dascălul nul instruăză cu bunăvoință.

Pentru ce se asemănă sciința cu lemnul? Precum lemnul mic aprinde pe cel mare, așa ascut și spiritele mici pe cele mari (care le instruăză).

Mult am învățat dela dascălii mei, mai mult dela camerații mei și cel mai mult dela scolarii mei.

Învățatul, care nu învață pe alții, sémână cu mortul în pustie.

Un ferul se ascute de foc, așa se ascut și unele de altele.

Un studiază și nu repetăză, sémână cu și nu seceră.

Un întăiu și apoi cugetă independent.

Probabil, că în ulteriores desvoltări ale lucrurilor, cehii să mai aibă necesitate de un bărbat ca Rieger, probabil, că cu retragerea lui să începă o nouă eră în viața poporului acestuia, care se vede, ca va avea un rol însemnat în afacerile imperiului din Cislaitania.

În Budapesta va apăré la 21 c. un nou diar sub conducerea deputatului Horváth Gyula și a lui Koloman Mikszáth.

Din prospectul, ce ni se trimite vedem, că noua fôie va sta tot în serviciul curentului de zi, vedem că va adera la administrațiunea de stat cu conservarea autonomiei municipale și că față de naționalități va observa o ținută pacinică, încât aceste vor fi mulțamite cu pozițiunea lor și nu se vor văera. Indată ce va străbate vr'un glas de nemulțămire, atunci, nu se va sfii a arunca mânușa ori și cui.

Suntem deci în curat și cu acest organ nou de publicitate și scim, la ce să ne asteptăm și dela el.

Proteste contra administrațiunei de stat să pregătesc din tôte unghiurile țerei și cu deosebire adunările municipale de primăveră au să se ocupe mai mult cu acest obiect.

Foile din stânga estremă alimentăză focul mișcării prin articuli cari de cari mai vehemenți. —

Scirea, că liberal naționalii din Ottendorf au pus candidatura prințului Bismarck în cercul vacant (al 19-lea) al Reichstagului german, se confirmă. Prințul Bismarck nu vrea să declare, că primesce candidatura, de ore-ce cercul nu e sigur; în anul trecut, candidatul liberal național a eșit numai în balotagiă și cu o mică majoritate în contra candidatului social demorat. E lucru firesc, că fostul cancelar nu vrea să se espună unei înfringeri. Părerea generală e însă că în casul, când va fi ales, prințul va primi mandatul.

Correspondentul din Bulgaria al lui „Temps” telegrafiază, în data de 7 Martiu, următoarele:

„De când dl Pasici a venit la putere, în Belgrad, o ore-care neliniște domnesce aci. În cercurile militare se vorbesce de posibilitatea unui rășboiu cu Sērbia; și în adevēr, comandantii principalelor fortărețe de la Dunăre au fost chieamați la Sofia ca se ia parte la nesc conferințe, cari s'au ținut sub presidența prințului.

„Un personagiu politic, căruia i-am cerut opinia, mi a răspuns, că e în contestabil, că și la Sofia și la Belgrad sunt elemente rășboinice, care împing la un conflict. La Sofia, pentru că se speră, că un rășboiu norocos ar consolida și mai mult situația prințului, la Belgrad pentru că nu s'a renunțat la speranța unei revanșe pentru Slivnița.

FOIȚA.

Rađe de lumină din Talmud de rabinul I. Stern.

In romănesce de Jeronim Barițiu.

(Urmare.)

Cu cât învățatul îmbătrânesc mai mult, cu atât și măresce înțelepciunea lui; cu cât îmbătrânesc mai mult ignorantul, cu atât devine mai mare prostia lui.

Cui se asemănă cel care învață în tinerețe? Unei scrieri pe hârtie nouă. Și cui se asemănă cel care învață în bătrânețe? Unei scrieri pe hârtie

Studentii se pot împărți în patru clase. Ei se pot asemăna cu buretele, strecurătorului, scurgătorului și sitei. Buretele bea tot. Strecurătorul primesce pe o parte și slobode pe cealaltă. Scurgătorul strecură vinul și reține drojdiile. Prin sită străbate făina de praf și reține făina sănătoasă.

Stimăză pe fie care ca dascăl, dela care ai învățat ceva.

Ceea ce ai audiat dela altul îți e permis să citezi numai în numele autorului.

Educatorul merită mai mult numirea de tată decât genitorul.

Copii sub șese ani sunt necopți pentru instrucțiune.

O lovitură cu limba, care atinge inima e mai cu efect ca multe bătăi.

Décă ai permis ceva copilului să-ți și țină promisiunea; pentru că altcundeva vață a minți.

(Vaurma).

„Alte persoane însă, în curent cu politica celor două țări, observă, că dl Pasici nu nutrește ast-fel de idei de revanșe, cari din fericire sunt restrânse în câte va cercuri mai puțin guvernamentale. De alt-fel după convorbitoriul meu, cu toate greutățile pendinte sau cele ce s'ar pute ivi, un răboiu sërbo-bulgar e neprobabil, cât timp marele puteri vor fi pe pace“.

Cuvântarea

Escelenței Sale I. P. D. metropolit Dr. Ioan Vancea, rostită în casa magnaților în 9 Martie a. c.

Escelenția Văstră dl președinte! Ilustră casă a magnaților!

Fiind-că proiectul de lege, care se află astăzi pe tapet și care are de scop introducerea instituției asilelor de copii, dacă-i considerăm estensiunea terenului sau de activitate, este de o mare însemnatate; ăr dacă îi considerăm modul, cum are să se execute, este de nu mică importanță; eu aflu acest proiect de lege în totalitatea sa de un astfel de obiect, care nu numai merită, ci chiar pretinde, ca să fie considerat din toate punctele de vedere, și în singuraticile sale referințe să fie discutat, cum se cuvine.

Din acest motiv și eu voiesc se vorbesc despre proiectul de lege din cestiune, și acesta voiesc să o fac fără nici un prejudiț și fără cea mai mică preocupare, și singur numai pentru aceea, că adevărul obiectiv cu privire la acest proiect de lege să iasă mai bine la ivelă.

Ilustră casă a magnaților!

Pentru ca instrucțiunea asilelor de copii să-și pôt începe lucrarea, este avisată din natura sa a pëtrunde înainte de toate în sanctuariul familielor respective, și a se amesteca în relațiunea naturală și forte intimă, ce există între părinți și pruncii lor. Prin acesta însă instituțiunea asilelor de copii nu numai respecteză, cum se cuvine, dreptul exclusiv al părinților, ce li l'a dat însuși Dumnezeu față cu pruncii lor proprii ci voiesc chiar să-și exercite acest drept cu desconsiderarea celor mai delicate simțăminte ale părinților; ceea ce dacă faptice se întimplă, instituțiunea asilelor de copii va descepa în măsură mare susceptibilitatea naturală a multor părinți, și va provoca și amărăciunea îndreptățită a acelor. Acesta însă pentru inviolabilitatea sânteniei dreptului natural, pentru scutirea libertății de conștiință și pentru liniscea spiretelor trebuie să se evite într-o totă împregiurările, dar' cu deosebire în dîile noastre trebuie să se țină cât se pôte mai de parte de noi.

Mai departe acesta instituțiune, ca să și pôt ajunge scopul seu, pretinde, ca pruncii încă înainte de ce s'ar fi cunoscut cum se cade și în mod conșciu cu părinții lor, și încă înainte de ce s'ar fi desvoltat în mod firesc și s'ar fi întărit deplin în delicatele lor simțăminte fiesci și în iubirea și alipirea lor față cu părinții lor proprii, se fie luati în etatea cea mai fragedă din brațele părinților iubitori și să fie depărtați înainte de timp din cercul plăcut familiar, fără ca părinții să fie orientați în măsura pretinsă de raportul natural și forte intim și de interesul viu, ce-l au față cu pruncii lor, că ore acesti prunci la ce felu de influințe vor fi supuși, și fără ca părinții să scie cu securitate, că ore pe ce mâni vor fi dați iubiții lor prunci nevinovați, căci ei numai aceea o pot sci fără indoială, că conducătorii și crescătorele pruncilor pășesc pe cărarea lor nu atât din simț de chemare, cât mai vërtos din îndemn, ca să și câstige pâinea de toate dîilele.

Aprețierea deplină a acestor împregiurări după părerea mea, pretinde în mod deosebit, ca ridicarea asilelor de copii să nu fie obligătoare, ci numai facultativă, și numai față cu aceea să se pună în prăscă, cari ar potti-o pentru pruncii lor proprii, deore ce numai în casurile acestea ar rămâne nevătămăta libertatea de conștiință, neatinș respectul datorit convingerei curate, și numai față cu aceea s'ar pute dice: „Volenti non fit injuria“.

Apoi nu trebuie să se trecă cu vederea nici aceea eventualitate, că în inimile pruncilor obligați la frecventarea asilelor de copii, prin deslipirea lor așa de timpurie dela sinul părintesc, chiar și cele mai delicate simțăminte fiesci față cu părinții proprii încet cu încetul se pot slăbi foarte tare, ba se pot chiar și timpi cu totul; ceea ce trebuie să se cumpenescă cu totă serioșitatea, căci aceea simțăminte formeză baza pietății față cu Ddeu, care pietate nu mai în cercul familiar și cu conlucrarea acestuia se pôte desvolta. Tot acele simțăminte formeză și baza iubirei de aprôpelui și sunt de comun isvorul, din care se deriva iubirea de patrie, ce numai mai târziu se destéptă.

Nici să nu și inchipuescă cine va, că este de ajuns, dacă astfelu de simțăminte nobile se vor accentuă din când în când și în asilul de copii, și pôte cu îngrijire le vor și picura în mințile pruncilor; căci aceea, ce pruncii vor auzi în respectul

acesta în institul amintit, tocmai fiind-că lucră numai asupra înțelesului, ei, în genere vorbind, o vor considera numai de un lucru de toate dîilele și de ne nesce cunoscințe teoretice câstigate de comun din auz, și nici decum de un product al simțămintelor lor delicate, inspirate și nutrite de o inimă simțitoare.

Că pruncii astfelu vor considera simțămintele amintite, se vede mai vërtos de acolo, că pentru dênșii numai sinul matern și casa părintască este de comun nutritorea și crescătorea iubirei, unde tot ce aud și vëd pruncuții nevinovați, aceea o și îmbrățișeză de comun cu iubire fierbinte și o primesc ușor în inimile lor viôie; pe când din contră în cercul autorității și precum am pute dice, în scôla silei condimentată cu jocuri, precum vor fi și asilele de copii, înțelesul pruncilor lucră numai sub presiunea spaimei și temerei; ăr inima lor arareori se va simți scutită de impresiuni neplăcute.

Ce vom dice însă, dacă vom considera natura-lul forte diferit al pruncilor, însușirile lor individuale, și facultățile lor spirituale? Acestea toate pretind ca crescătorele în etatea cea fragedă a pruncilor să le aibă pe toate în vedere, dacă voiesc să se ajungă scopul creșterii începătoare. Astfel stând lucrul eu întreb, că ore cum se va pute estinde atențiunea crescătorei la toate acele însușiri diferite, și cum se vor pute provede așa de nenumărate lipse trupesci, cari în tot minutul se ivesc la o cétă întrégă de pruncuți, cari pôt fi la un loc câte 40, 60 și chiar și mai mulți sub mâna numai unei singure ori cel mult două conducătoare sau îngrijitoare acesta după părererea mea este cu neputință!

Temerile de astfelu de greutăți încă se mai înmulțesc, dacă luăm în considerațiune și împregiurarea aceea, că într'un asil cercetat de prunci de diferite naționalități și confesiuni, crescătorea trebuie după natura lucrului se fie cu atențiune și la diversitatea de naționalitate și confesiune a respectivilor prunci, precum și la pretensiunile îndreptățite ce pe baza acestei diversități și în legătură cu scopul asilului de copii, și le formeză părinții pruncilor. Acesta încă este o problemă foarte grea, ca să nu dîcem cu neputință de resolvit din partea unei singure ori chiar și alor două crescătore! Și totuși dacă acesta nu se va întempla, atunci tot mai mult se va potența amărăciunea întemeiată a respectivilor părinți, cari își iubesc naționalitatea, și în măsura cuvenită își cultivă și și prețuesc forte tare și confesionalitatea proprie.

Neplăcerile acestea nu se pot evita nici decum prin aceea, că în asil nici nu se vor aminti măcar învețăturile religioșe, riturile și funcțiunile bisericesci ale singuraticelor confesiuni, deore ce cu procedura acesta amărăciunea încă și mai tare va crește nu numai în respectiva biserică, care o astfelu de procedură nici decum nu o pôte aproba din cauză, că ea află principiile fundamentale ale creșterii, prime în accentuarea bunătății lui Ddeu, ăr începutul înțelepciunii îl recunôsce în frica Domnului, ci îngirile vor crește și în sufletele părinților temetori de Ddeu și în inimile viu simțătoare ale lor, fiind că dênșii vëd, că iubiții lor prunci se desvôltă și se cresc dela început într'un astfelu de spirit, care din punct de vedere religios nici nu-i cald, nici nu i, rece, și că aceea, încă din etatea cea mai fragedă, în loc să și începă creșterea într'o direcțiune religioșă morală determinată, sunt conduși treptat la indiferentism religios, neluându-se în considerațiune, că în viața omenescă experiențele și suvenirile vieței din copilărie sunt cele mai durabile, așa în cât direcțiunea, în care a fost crescut omul la început, aceea rămâne de comun și mai târziu și de aceea omul, care în copilărie a fost crescut în indiferentism religios, rămâne indiferent și după aceea fără se-i pase, că astfel de direcțiune nu pôte fi nici spre binele adevărat al biserice și al statului nici în avantajul societății omenesci, ăr între pôte creștine nici odată nu pôte servi spre mântuirea singuraticilor.

Astfelu de eventualități, dacă se iau în considerațiune, poftesc în mod imperativ, ca asilele de copii, dacă într'adevăr se vor înființa, se aibă preste tot caracter confesional, și să se lase sub inspecțiunea și conducerea respectivelor biserice, pentru că pe calea acesta pruncii încă din etatea cea mai fragedă să capete o desvoltare și creștere religioșă-morală în spirit creștin, și încă în limba lor maternă pricepută și cunoscută deja de dênșii; ceea-ce dacă nu se va întempla, nu numai naționalitățile nemagiare se vor vedé pe sine amenințate în condițiunea lor de existență, și bisericile acelea, a limbă este limba respectivei naționalități, precum la noi limba română vor fi amenințate în batinței lor; ceea-ce nu va servi spre linișțirea ritelor celor interesați, nici nu se va da pre respectarea obligată și susținerea de naționalități. Afară de aceea numai losirea limbei materne se pote spe că timpul și lucrul întrebunțat

cilor, se va pute apropia de scopul prefapt și așteptat de părinții respectivi.

Asilele de copii nici din punct de vedere igienic nu sunt mai pe sus de ori-ce esceptiune, fiind că acela ușor pot deveni propagătoare de morbi lipicioși chiar și în cazul casul acela, când numai un singur prunc inficiat pe neobservate de un astfelu de morbi s'ar presenta între ceialați prunci. Prin acesta asilele de copii din punct de vedere igienic ar produce tocmai contrariul la aceea, ce se intenționează să se obțină în această privință.

Ilustră Casă a Magnaților!

Nu suferă indoelă, că la înființarea asilelor proiectate de copii se vor recere spese mari, dar nici aceea nu se pôte trage la indoelă, că de present mai că ne lipsesc banii de lipsă la acoperirea acelor spese, ceea ce și de acolo se pôte vedea, că acoperirea acestor spese se intenționează a se asigura prin aceea că se aruncă asupra poporului o dare nouă de 3% după darea directă. Dar ore este tot așa de ușor încassarea acestei dări nouă, precum este de simplă demăsurarea ei? După părerea mea între actualele stări materiale generale și având în vedere, că poporul contribuabil este stors în gradul cel mai mare prin o mulțime de specie de dări esistente, tare se pôte trage la indoelă, că darea cea nouă se va pute încassa fără greutăți.

La acesta presupunere tristă, dar nu neintemeiată, ne oferesce motive mai multe, decât câte s'ar recere, și sërăcirea poporului cunoscută de toți, care crește din zi în zi.

Raporturile amintite de avere ar apăre în colóre și mai întunecată, dacă pe basa întâmplărilor de toate dîilele s'ar aminti acele casuri, cari durere, și la noi le vedem ivindu-se cu mulți cetățeni, cari voinde să se scape de greutatea sarcinilor amar simțite, își părăsesc căsuțele lor, și luându și remas bun dela patrie, care i-a născut, emigréză în străinătate, pentru că cercând și aflând o patrie nouă și mai bună în vre-un ținut al globului pământesc, să se pôtă și dênșii fericii!

Aceste sunt astfelu de fapte, cari spre cea mai adencă durere de inimă a fie căru patriot cugetătoriu nu se pot trage la indoelă, și cari dacă odată există în realitate, atunci chiar și trecându-se cu vederea alte considerațiuni, este cu neputință, să nu luăm la inimă starea apăsată a bietului popor contribuabil, de o parte și pentru aceea, că între atari raporturi și stări materiale scade capacitatea de a produce a patriei noastre și se micșorează și puterea ei de apărare din an în an în măsură tot mai mare deși vechiul proverb dice „multitudo populi fortitudo imperii“, ăr de altă parte pentru aceea, că înmulțirea sarcinilor și speciilor de dări esistente cu o nouă sarcină și soiu de dare va face stările materiale mai sus amintite încă și mai nesuportabile.

Cât de grele sunt preste tot sarcinile dărilor de până acum, se vede și de acolo, că poporul contribuabil mai cu sémă în Transilvania abia și pôte susține scôlele esistente de până acum, necum se mai fie în stare a înființa și instrua după recerință încă și o altă specie de scôle, cum ar fi și asilele de copii.

Aceste fapte de mare importanță pretind imperativ precum ori-cine pôte pricepe, ca poporul contribuabil se fie cruțat de sciul acesta de dare pus în prospect prin înființarea asilelor de copii, și introducerea acestei dări sa se fie lăsată deoparte cu totul, ăr înființarea asilelor să se lase în grija acelor, cari dispun de puteri materiale pentru a înființa atari asile, și voiesc să le și înființeze.

Eu mărturisesc sincer, că din parte-mi mai bine ași vrea să vëd popôrele iubitei noastre patrie îndestulite și fericite pe lângă o cultură comunicată după un sistem mai simplu de instrucțiune și educațiune, decât ca prin înmulțirea unor instituțiuni nouă culturale, forte costisitoare, dar nu neapărat de lipsă să le vëd, fie și numai în inchipuirea mea, încovoiindu-se sub greutatea sarcinilor și apropiindu-se de nisce stări materiale încă și mai nesuportabile și critice.

Din aceste motive desfășurate până acum proiectul de lege de pe tapet, așa precum se află înaintea noastră, nu-l pot primi de basă a dezbaterii speciale.

Reforma feliului de rațiocinare bisericescă.

(Urmare.)

dență totuși e un lucru mare; este un lucru atât de mare, încât de dragul ei ar trebui să aduni toate 5 cărți principale și cu auctoriile lor într-una, — dacă chiar nimic nu s'ar pute simplifica, dacă chiar literă de literă ar trebui se induci tot, ce cuprind acele, — numai ca să aibi într-una cele risipite, nu mai ca să aibi, așa dicând, socotela comasată într-o bucată.

Dar se vedem; de sunt de neapărată trebuință toate acele 5 cărți și toate cele numite auctoriile?!

Să privim mai întâiu: Bugetul.

Bugetul în parohii este o simplă hârtie fără de nici o valoare practică.

Se face buget de venitele și spesele statului prin dieta țării. Înțelegem, așa se cuvine și este pentru că se face. Și totuși și acolo se preliminază la cutare titlu venit de un milion și eșă 800,000; spese de 500,000 și se fac 700,000 fl., și viceversa și — n'ai ce-i face; dar' apoi bugetul în parohii? Acesta este o curată socotă — fără cărmăruie, sau cum dice românul: socotă de asurda. Cine se pricepe aci însemnătatea lui, cine se scie aci, că nu e ertat să spieșe al teu și pentru ale tale, dacă nu ți-ai adus aminte de aceste spese încă din Decembrie a. tr.? Și cine va fi atât de înțelept, ca să scie din érnă, câte merțe de bucate va aduce în vară cutare moșie biserică? Și dacă aceste nimeni nu le pôte sci; — de ce folos mai este atunci bugetul?!

Întru adevăr așa se și are lucrul cu bugetul în parohii. Se scrie și acesta hârtie — pentru-că se recere, — și se trimite consistoriului.

Se compilază nisce cifre, de cari nimeni nu se ține în realitate...

În strânsă legătură cu bugetul stă cartea de evidență IV.; una fără alta n'are înțeles. Este desigur ceva frumos și corect, a lua în cartea de evidență atâtea title, câte sunt de acelea în buget și — purtate corect — vei avea evidență, de te-ai ținut de buget — de basa rațiocinării — ori ba?!

Dar însă, — stând lucrul cu bugetul în pracsă așa, precum s'a descris, — ce va se mai dică atunci purtarea cărții de evidență? Preaveneratul consistoriu archidieceșan a înțeles și a conces acesta atunci, când a dispus, că purtarea cărții de evidență în parohii nu e absolut necesară, a conces dar, că rațiociniul pôte fi destul de corect și fără de cartea de evidență și a conces în fine, că purtarea acestei cărți complicate face greutăți organelor administrative din parohii.

Să ne reasumăm: Rațiocinarea în parohii se pôte simplifica prin stergerea bugetului și a cărții de evidență, fără ca corectitatea lucrului să sufere în mod simțit.

Mergând mai departe, să ne ocupăm un pic cu întrebarea: De este absolut necesar, ca rațiociniile în parohii să se pörte în câte 2 și 3 exemplare?

Purcedem și de aici dela principiul contrar vorbei nemțesci: „Wenn's nicht nützt, so schadet's nicht“ și dicem: Tot ce îngreunează un oficiu fără de absolută necesitate, — strică; un principiu, care nu cred, că s'ar pôte combate, ba nu cred, că ar avé lipsă de argumentațiune.

În lege se dispune: Cărțile de casă se pörta în câte două, respective trei exemplare.

În pracsă stă lucrul așa: Cărțile de cassă se compilază și se decopiază la finea anului și — de multe ori rău decopiate — se trimit prin protopresbiterul la Consistoriu, spre revisiune.

Causa acestei stări factice de lucruri este, că foarte puține parohii au mijlocele, de a remunera pe un om priceput, ca să pörte dîlnic și în regulă cassa parochială și mai puține parohii sunt de acelea, unde chiar epitropii parochiali ar fi în stare, a purta cassa conform regulamentului, — ergo dacă s'ar afla în toate parochiile câte un atare om, nu ne am folosi. când acel om nu ar fi totodată epitropul parohiei, — pentru că — totul în zadar — epitropul primesce și spesază dîlnic din banii parohiei; — preotul, respective omul priceput, ce s'ar afla în parochia, nu pôte sta dîlnic lângă curatorul; — el în cazul cel mai bun vine la săptămână, la lună și chiar la anul și induce în cărțile de cassă aceea, ce s'a întemplat preste săptămână, preste lună etc., dar deja atunci nu mai e lucrul corect, atunci deja ne-am abătut dela principiul conducătoriu din regulament, carele este: Cassa parochială dîlnic și întot momentul să se pötä scontra, — atunci deja suntem recăduți la modul vechiu de rațiocinare, carele consta în aceea, că la finele anului — curatorul în fața celor chemați și da socotela; atăta am luat... atăta am dat... atăta remâne — și acesta socotela primită și răfuată, se induce apoi de regula prin preotul în cartea legată despre socotelile bisericice.

(Va urma.)

N. Maneagău.

Simeon Popescu.

(Urmare.)

I. P. S. Metropolit al Moldovei: Să scim noi ce profesori sunt acolo, și cu acui autorizație este pus acolo un asemenea strein, care chiar dacă nu ar fi bănueli în ceva încă trebuia cercetat, dar cu atât mai mult, că cărticica „Ilyevua“ îl denunță și îl urmăresce.

Am dis; acum aș dori ca să sciu ce rezultat a venit și a eșit din propunerea din primă-vară trecută a St. Sinod.

P. S. Arhiepiscopul Gerasim Piteștenu: Îndată ce am primit adresa din partea St. Sinod, prin care însăreina pe corpul profesoral al facultății de teologie a cerceta cartea părintelui Simeon Popescu, am convocat consiliul profesoral am atras atențiunea asupra cărții acesteia și am făcut adrese speciale fie căruia dintre profesori, afară de p. Popescu bine înțeles, ca să o studieze și să vină fie-care cu raport ca din rezultatul cercetărilor d-lor, să fac un raport general arătând St. Sinod opiniunea profesorilor. Până acum nu am primit nici dela un domn profesor rezultatul cercetărilor, îndată ce voiu primi, voiu fi gata al aduce la St. Sinod.

P. S. Episcop al Romanului: Aș vrea să aud dela I. P. S. Metropolit primat, dacă acest preot străin venind aci în țară a solicitat servicii, dacă a primit permisiunea canonică, care se cuvine și care se obişnuiește în totă lumea creștină ortodocșă și catolică etc. . . Când vine un călător din altă parte, își dă relațiunile sale despre dînsul, că este pus sub vre o protecție și cine este, de unde este, și ce caută ca să pötä se rămână în țară. Ați întrebat toate acestea? Cunoșteți toate aceste antecedente ale lui?

I. P. S. Metropolit primat: Voiu răspunde.

P. S. Episcopul al Romanului: Atăta dic de această persoană. Al doilea. Imi pare foarte rău, că tînăra facultate de teologie, reprezentată prin bărbai tineri toți clerici ai noștri, care i-am ajutat la toate ocaziunile, care i-am trimis noi să studieze, de ce când St-ul Sinod se adresă la acești tineri doctori învățați, și le dic: dați-ne o lumină în privința cărții acesteia, întărziase cu răspunsul lor atât de mult? Este o jumătate de an și d-lor nu au binevoit a da răspunsul. Acesta este de jale! Trebuia d-lor să-și facă datoria către Sinod, care i-a ridicat și în mână căruia este viitorul lor, și ridicarea lor. Trebuia se facă această îndatorire cu recunoștință. Acesta dovedește un rău viitoriu, pentru biserică noastră și pentru tineritul, care se formază cu dispreț către biserică noastră.

I. P. S. Metropolit primat: Răspund la întrebarea, care imi o pune P. S. episcop al Romanului, dacă eu am cunoscință de venirea acestui preot și dacă s'a înfățișat la venirea sa aci. Iată ce răspund: Acest domn preot nu sciu ce este, s'a înfățișat la mine, încă de acum aproape doi ani și mi-a dis: Înalt Preasfânt, sunt numit profesor la facultatea de teologie, decătră dl ministru. Bine părinte, am dis eu. Dar cer dela Înalt Preasfântia Ta să-mi dai voce să slujesc. Am dis: Sântia Văstră ca preot și teolog trebuie să cunoșceți rânduețile ce sunt strîns legate de un preot, când se strămută chiar dintr-o comună în alta trebuie să aibă consimțămîntul episcopului respectiv. Cât pentru profesor nu am ce dic nimic, căci nu te-am numit eu, dar ca preot nu te pot primi bine voii a aduce cartea canonică din partea Episcopului respectiv. S'a strecurat un timp de 5—6 luni după care a mai venit la mine de două ori dicând: să-mi dai dreptul de preotie și permisiunea se fac cuvinte ca să pot învăța pe auditorii mei. I-am dis: Răspunsul ți l-am dat încă de acum câteva luni, mi-ai adus carte canonică, căci până în momentul acesta eu nuscui dacă ești preot. Am încercat dic el prin Consistoriu și nu mi a dat, etă actele mele. Nu ca voi se iau vrun act din cele ce imi arăți, dar te rog aratămi cartea de preotie, cum se chiama la noi. Imi înfățișază o hârtie din partea Consistoriului, pe care era imprimat un formular regulat, în care era trecut numele lui simplu Popescu, îl chiama într-o judecată, sau nu sciu ce. Apoi dic, aceasta nu e act de preotie, mie mi trebuie să-mi aduci actul acesta. Apoi dic nu mi-l dă. Pentru mine nu ești preot am dis și de atunci nu a mai dat pe la mine.

Me mărginesc aci.

I. P. S. Metropolit al Moldovei: Am aud, că acest individ impertinent, umblă pe ulițele Bucureștilor cu pălăria și cu pletele ca unii dintre actori, cu un brâu roșu și lat, trebuie pus în respect.

I. P. S. Metropolit primat: Dar el nu e privit ca preot.

I. P. S. Metropolit al Moldovei: Atunci să-și pună și o pană la pălărie.

I. P. S. Metropolit primat: Dacă ar fi el privit ca preot așu avea el dreptul să-și dic: îmbracă-te cu îmbrăcăminte preotășcă, până atunci este liber să se îmbrace cum va voi de aceea pentru costum nu me amestec.

P. S. Episcop al Argeșului: Este membru în societatea „Amvonului“.

P. S. Episcop al Dunării de jos: Înalt Prea Sântite Președinte! În urma celor rostite de Înalt Prea Sântia Văstră, și de P. S. Episcop al Romanului, nu credeți, că St-ul Sinod ar trebui să ia o măsură în această cestiune? Oare este bine a rămâne cestiuni de o așa mare însemnătate pentru biserică noastră? Răspunsul ce eu aș da, ar fi negativ și etă pentru-ce; noi trăim într-un timp, când surprizele jocă cel mai mare rol, și se ve spun drept, mie mi-e tēmă să nu ne trezim în fața unui faits-acomplis. I. P. S. nostru președinte ne spune, că a avut nu numai promisiuni, dar chiar asigurări. Noi nu negăm nici punem la îndoială ceva, dar avînd în vedere practicile urmate, de multe ori în asemenea casuri, nu trebuie să uităm, că cu înclupți și pînă în alor încercătură, recur la arta de a avansa o cestiune, și precăndu ți propune felu de fehu de compromisuri și-ți dă cele mai mari asigurări în sensul ce dorești, te tredești a doua di demineță, că citești în „Monitoriul oficial“ jurnalul consiliului de ministri, prin care profesorii, erii suplinitorii la facultatea de teologie, astăzi sunt numiți împreună cu Simeon Popescu profesori provisorii la disa facultate. I. P. Sântite Președinte. Eu nu împărtășesc acest mod de a vedé și nici pot să mă împac cu practica urmată până acum, ca Chiriachii să nu fie consultați, în privința numirilor profesorilor de religiune pela catedrele respective și cu atât mai mult, când e vorba de facultatea de teologie, fără scirea St-ului Sinod. Cum? A se numi profesor de teologie la facultatea teologică din București un om, de a cărui ve-

nire în țară nimeni nu scie nimic? Acesta ar fi prea mult. P. S. Episcop al Romanului dic, că scie și credem că ne va spune și nouă și va face un mare serviciu bisericei noastre. Eu gîndesc că este bine ca St-ul Sinod să nu rămână spectativ în această cestiune, ci cu toate promisiunile ce vi sau dat I. P. S. Văstre de onor. Guvern, eu cred, că St-ul Sinod ar trebui prin P. S. seu președinte, să rōge pe dl ministru al cultelor, că în cestiunea numirei profesorilor de teologie se consulte și pe sinod, ca să scim noi în mod oficial gîndul guvernului în această cestiune, și să nn nise dică în urmă: De! Ce se ve fac? M. S. Regele a semnat acum decretul, cum să l mai desfac? și astfelu St-ul Sinod să se găsescă în fața unui fapt împlinit și cu un profesor la facultate numit, care va aduce mare turburare în conștiința tinerilor noștri studenți în teologie. Ce dic? Deja mulți profesori de religiune au și început a face în manualele lor citate a la Simeon Popescu. Eu n'am voit să ve aduc aci o carte aprobată de sântul sinod în care ați fi putut vedea, că citatele noului testament sunt sunt ad literam luate de pe „Ilyevua“ lui Simeon Popescu. Dacă în cărțile de religiune ar fi alte cestiuni, care nu sunt de domeniul dogmatic, pôte că reul nn ar fi așa mare, dar când e vorba de dogmele credinței noastre, cred, că numai este de stat la îndoială, de a ne rosti cât se pôte de urgent și decisiv, în cestiunile de mare însemnătate pentru biserică. Pentru cestiunea numirei profesorilor facultății aș crede, că este bine se rugăm pe dl ministru al cultelor să ne consulte și pe noi, sau se luăm act de cele ce ne-au comunicat astăzi I. P. S. Metropolit primat.

(Va urma.)

Convocare.

Pre Marți în 12 Martiu a. c. st. v. la 9 ore a. m. se convōcă prin acesta prima adunare generală a învățătorilor aparținători ai despărțământului Cohalmului, care se va ține în sala școlei gr. or. din Cohalm sub prezidiul părintelui protopresbiter Nicolau D. Mircea, cu următoarea

Programă:

- Deschiderea ședinței din partea președintelui.
- Tractarea comitatului, lecțiune practică din geografie, de învăț. din Mateiași George Andron.
- Andrei Șaguna, tip. caracteristic cu despărțământul al VI lea de învăț. din Stena Naftanail Pulca.
- O lecțiune practică din drepturile și datorințele civile, de învăț. din Cohalm Ioan Boranciu.
- Preotul și învățătorul ca educatori ai popoului, de Spiridon Grama învăț. Cața.
- Incassarea tacselor.
- Propuneri.
- Ficsarea termenului pentru a II-a adunare generală.

Din ședința comitetului subreuniunii învățătoresci ținută la Cohalm în 19 Februarie 1891.

Nicolau D. Mircea,
prot. și președ.

George Aron,
secretariu.

Avis.

În conformitate cu invitarea onorabilei primării comunale din Sadu, subscrisul comitet va ține *Duminecă în 10/22 Martiu 1891 în edificiul școlei gr. or. din comuna Sadu* o întrunire agricolă, la care se vor discuta mai multe cestiuni însemnate economice de importanță locală.

Începutul la 11 ore a. m.

La această întrunire sunt poftiți toți membrii și spriginitorii reuniunii noastre, precum și cei ce se interesează de progresul agriculturii la noi.

Sibiu, 4/16 Martiu, 1891.

Comitetul central al reuniunii române de agricultură din comitatului Sibiiului.

Varietăți.

* (Dela Curte.) Curtea imperială nu mai petrece în Budapesta. Maj. Sa împărătesa regina dimpreună cu archiducele Salvator și archiducesa Maria-Valeria vor petrece mai mult timp la Corfu.

* Comisari consistoriali pentru alegerile de deputați la sinodul archidieceșan, preoți: cer. I. Sibiu Zacharia Boiu, protopresbiter, asesor consist.; cer. II. Seliște, Ioan Popescu protopresbiter, prof. sem.; cer. III. Sebes Ioan Tipeiu, protopresbiter; cer. IV. Alba Iulia Nicanor Frateșiu, protosincol, asesor consist.; cer. V. Deva Ioan Papiu, protopresbiter; cer. VI. Hațeg Ioan Rațiu, protopresbiter; cer. VII. Ilia Avram Păcurariu, protopresbiter; cer. VIII. Giógiu (Hondol) Vasiliu Pipoșiu, protopresbiter; cer. IX. Zarand (Brad) Vasiliu Dămian, protopresbiter; cer. X. Cămpeni, Romul Furdui, protopresbiter; cer. XI. Turda Ioan Danciu, protopresbiter; cer. XII. Cluș Pavel Roșca, protopresbiter; cer. XIII. Solnoc Deș Samuil Cupșa, protopresb. cer. XIV. Bistrița Galacteon Șagău, protopresbiter; cer. XV. Târnava Nicolau Todoran, protopresb.; cer. XVI. Sighișoara Nicolau Mircea, protopresbiter; cer. XVII. Trei scaune Dimitriu Coltofean, protopresb.; cer. XVIII. Brașov Ioan Petric, protopresb. cer. XIX. Bran Traian Meșian, protopresb. în Zernesci; cer. XX. Făgăraș Iuliu Dan, protopresb. în Făgăraș. Mi- reni; În cercul I Sibiu, Pantaleon Lucuța, căpitan

ces. și reg. în pens.; în cercul II Săliște Parteniu Cosma, directorul „Albinei”; în cercul III Sebeș Ioan Paraschiu, subjude reg.; în cercul IV Alba Iulia Dr. Nicolau Ollariu, avocat.; în cercul V Deva Ioan Moțiu, jude la trib. reg.; în cercul VI Hațeg Ioan de Preda adv.; în cercul VII Alecsiu Olariu, avocat.; în cercul VIII Geoagiu-Hondol Dr. Ioan Mihai, avocat.; în cercul IX Zarand-Brad Constantin Costin, prof. gimn.; X Câmpeni Michail Andreica posesor, în cercul XI Turda Gerasim Candrea, ascs. cons.; în cercul XII Cluș Vasiliu Almășan avocat. în cercul XIII Solnoc-Deeș Iov Imbuzan, not. cerc. în cercul XIV Bistrița Galați Dr. Absolon Todea, avocat.; în cercul XV Târnava Zacharie Tătar v. not. reg. în cercul XVI Sighișoara Ioan Șandru, ascs. la scaunul orfanal; în cercul XVII Treiscaune Ioan Lenger, avocat.; în cerc. XVIII Brașov Nicolau Străvoiu, avocat.; în cerc. XIX Bran Iosif Pușcariu avocat.; în cerc. XX Făgăraș Ioan Turcu, proto-notariu comitatens.

* (Afaceri bisericesci.) Din tractul Iliei ni se scrie o corespondență mai lungă, în care autorul combate indiferentismul, ce predomină pe mulți oameni, cari ar putea lucra și cari împedecă chiar pe alții în lucrările lor. Autorul și exprimă dorința, că în sinodul mai ales în comitetul protopresbiterial să între și oameni tineri cu puteri nouă, cari se pot ajuta pe dl protopresbiter în lucrarea sa grea și ostenicioasă, provocându-se o reformă radicală atât în statul preotesc, cât și în cel învățătoresc din tract.

* (Petrecere națională românească.) Din Halmagiu ni se scrie cu datul de 24 Februarie Părintele diacon Enea Ioldea învățătoiu primariu la școala centrală confesională română gr. or. din Halmagiu, ca lărbat nou în viața socială română, însușit de iubirea ce o are către biserică școlă și națiune, a îndemnat pe mai mulți bărbați tineri din popor ca uniți în cugete și simțiri se aranjeze o petrecere română națională, a cărei venit pur să se doneze bisericei gr. or. din loc cu scop ca pe acel venit să se procure un rând de ornate diaconesți la amintita biserică, fiindcă biserica se afla în lipsă de bani.

Primindu-se această propunere a părintelui diacon din partea tuturor cu unanimitate, de loc s'a și constituit între sine, au format un comitet aranjator constând din 10 persoane, sub conducerea părintelui diacon.

Petrecerea română națională a fost cercetată de un public preste acceptare numeros, toți frunțașii și inteligența română din Halmagiu și jur s'au prezentat la această petrecere, mulți de alte naționalități, dar cu deosebire inteligența magiară din Halmagiu totă a luat parte pentru ce i și mulțămim din adâncul inimei.

Jocurile s'au continuat între cele mai salutare margini a le bunei cuviință până la 11 ore din

noapte, când între pauză s'a jucat jocurile naționale „Bătuta și Călușierul” cu o însuflețire și dexteritate deosebită și cari la insistența publicului au trebuit repetate.

A urmat cina, după carea apoi s'a continuat petrecerea în cea mai bună ordine și liniște până către 8 ore dimineața, când întregul public satisfăcut s'a îndepărtat.

Onore publicului participatoriu!

Onore conducătorului!

Venitul material curat al petrecerei cred'că se urcă preste 65 fl.

Un participante.

* (Raportul anual al societății „România Jună” din Viena, anul XX-lea administrativ). Societatea nu mărara 24 membri fondatori; 73 membri onorari; 50 membri emeritați; 43 ordinari, dintre cari 16 transilvăneni, și 2 extra-ordinari. Ședința a ținut societatea: 11 ordinare, 1 literară și 1 festivă. Biblioteca societății conține la finea anului 1889/90 977 opuri în 803 volume și 862 broșuri, la societate incurg 38 foi și reviste. Avere totală a societății e de 13,087 fl. 23 cr.

* (Plantare de pomi la Săliște.) Reuniunea agricolă română de aici a dăruit fie căruia membru cu locuința în Săliște câte un pom altoit. Plantarea acestor pomi în grădina fie căruia se va în tâmpla Joi în 14/26 Martiu a. c. cu intervenția unui delegat al reuniunii. Tot în această zi se vor face tot la Săliște încercări practice cu plugul sistem Sack. Toți amicii agriculturii și ai progresului sunt bine văduți, dacă asistază la aceste lucrări practice.

* (Invitare.) P. T. membrii din comitetul central al reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului sunt invitați la ședința comitetului ce se va țină Joi în 7/19 Martiu a. c. la 6 ore d. a. în localitățile „Asociațiunei transilvane”.

* (Vărsări de apă.) Riurile Dunărea, Tisa, Drava, Rab, Vag, Crișurile și Mureșul au escundat Din toate părțile vin cele mai nelinistitoare sciri. Fărte mulți oameni s'au periclitat.

* (Lucrători unguri în România.) În zilele acestea scriu foile unguresci, au sosit mai mulți întreprindători din România la Seghedin, se angajeze lucrători pentru fortificațiile din România. În scopul acesta la Seghedin s'au încheiat contract cu 600 de lucrători, cari s'au insinuat deja pentru pașaporte și vor pleca în curând spre România.

* (Călugării din Muntele Athos.) Muntele Athos, unde se află o armată de călugări și are legenda lui. Acest munte supranumit de italieni il Monte Sante, ar fi fost ales de Satana, ca punctul cel mai înalt, de unde se arate lui Iisus Christos și chiar s'î ofere împărățiile lumesci.

Acastă peninsula, a Traciei, de forma unui sfu turtit plătesce sultanului la Constantinopol un tribut anual, pentru ca populațiunea compusă numai din călugări se fie lăsată liberă și nesupărată

de nimeni. Țara este încungiuată cu un zid puternic despre uscat, și porțile sunt păzite de o trupă de soldați turcești. Nimeni nu pôte pătrunde în interior fără o permisiune specială dată dela marele consiliu. Nici un picior de femeie nu pôte pătrunde înăuntru, așa de 14 secole afirmă un mare istoric, nici o femeie n'a pus piciorul pe sântul munte.

Organizarea acestei republice monahală e fărte curiosă.

Pe a-est teritoriu sfânt sunt 22 mari mănastiri și fie-care mănastire trimite câte un deputat în consiliul ce se întrunește o dată în fie-care săptămână. Populația acestor mănastiri este pe 22 000 religioși, conduși de 4 șefi, dintre cari unul supra numit „cel dintăiu A-hos” tratăză prin intermediul unui ofițer ture cu sultanul.

În aceste 22 mănastiri sunt 133 biserici unde călugării de toate gradele merg de se roga.

Acastă mare mănastire datăză din anul 880. Mai toți călugării sunt greci. Printre cele 22 mănastiri, 2 sunt rusesci, și 2 sârbesci din timpurile vechilor suverani sârbi.

La rugăciune, toți călugării tineri sau bătrâni sunt ținuti sub pedepsă cea mai aspră de a se ruga regulat opt ore pe zi și 2 ore în timpul nopții, fără a sta pe scaun. În fie care an și în timp de 159 zile de sârbători ortodoxe, călugării nu mănâncă de cât fructe, ierburi și beau apă.

Acastă localitate sfântă se dice, că constituie bogății imense în bibliotecile lor, dar de cari din nenorocire nimeni nu se pôte apropia de ele. „Reforma”

Bibliografie.

„Transilvania” Nr. 3 eu apărut cu următorul sumariu: Charta Lumi (Orbis Pietos) de Castoriu, sau așa numită Tabula Pentin Geriana, de P. Broștén. — Cum s'ar puté ridica industria de casă sâcelenă, de Arseniu Vlaicu. — Partea oficială. Procese verbale ale comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatură română și cultura poporului român, luate în ședințele dela 16 și 20 Februarie n. 1891.

Mulțămita publică.

În numele societății literare „Petrul Maior” a junimei române din Budapesta, subsemnații cu plăcere exprimăm și pe această cale Escelenției Sale Preasântitului Domn Mihail Pavel, episcop gr. cat. în Oradea-mare, adânc simțita mulțămita a societății pentru ajutorial de 50 fl., ce Escelenția Sa s'a îndurat a i oferi.

Pentru societate:

Iosif Blaqa,
v.-preș.

Leményi,
secret.

Loterie.

Mercuri în 18 Martiu 1891.

Brünn: 2 4 48 46 11

„ALBINA” Institut de credit și de economii în Sibiiu.

Contul bilanțului din 31 Decembre 1890.

Active:		Passive:	
	fl. cr.		fl. cr.
Cassa în număr	53,237.78	Capital social	
Bon în Giro - Conto și la alte bănci	30,511.08	3000 acțiuni à fl. 100	300,000.—
Monetă	4,556.07	Fondul de rezervă al acționarilor	83,385.—
Cambii de bancă	3,109,577.67	Depuneri spre fructificare	4,137,260.41
Împrumuturi hipotecare	1,266,205.94	Serisuri fonciare de 6% în	
Credite cambiale cu acoperire hipotecară	442,637.95	circulațiune	fl. 694,500.—
Credite fise	57,217.65	Serisuri fonciare de 5% în	
Avansuri pe efecte publice	81,502.60	circulațiune	fl. 476,500.— 1,171,000.—
Credite de cont-curent	106,392.63	Serisuri fonciare eșite la sorți în circulațiune	6,300.—
Împrumuturi pe produse	33,980.21	Fondul de pensuni al funcționarilor	41,943.65
Casa institutului, realități dela gara Brașov și diverse realități de vânzare	169,076.53	Dividende neridicate	1,383.—
Efecte publice după specificațiune a B.	337,305.40	Cambie de bancă reescomptate	139,497.70
Efecte fondului de garanție al scrisurilor fonciare, după specificațiunea A.	224,541.64	Avansu i dela bancă austro-ungară	50,000.—
Efectele fondului de pensuni ale funcționarilor institutului	40,452.90	Interese anticipate pro 1891	52,334.31
Mobilier	fl. 7,370 74 cr.	Diverse conturi creditore	11,150.52
după amortisare de	614 67 „	Profit curat	59,298.82
Interese restante și diverse conturi debitoare	89,601.29		
	6,053,553.41		6,053,553.41

Sibiiu, 31 Decembre, 1890.

I. Popa m. p., membru al direcțiunei. Simonescu m. p., membru al direcțiunei. Cosma m. p., director executiv. Iosif Lissai m. p., contabil-șef.

Subsemnatul comitet am examinat bilanțul present și confrontându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății, ținute în bună regulă, l-am găsit în consonanță cu aceleu-și și esact.

Sibiiu, în 14 Martiu, 1891.

Comitetul de supraveghiere:

Dr. A. Brote m. p. Michael Kabdebo m. p. C. Tobias m. p. Nicanor Frateșiu m. p. I. Crețiu m. p.

Redactor responsabil Nicolau Ivan.

O specialitate necomparabilă

între toate apele minerale alcalin-acide din monarhia și străinătate este

apa minerală de

„Répat”

care în urma compoziției pre fericite a părților sale minerale și a conținutului extra-ordinar în acid-carbonic se bucură de o valoare medicinală fărte mare și de un renume universal neîntrecut.

Apa minerală de „Répat” se întrebunțează ca medicament cu cele mai strălucite succese în contra conturbărilor de mistuire, în contra stărilor catarhalice a stomacului și a organelor respirătoare, în contra maladiilor rinichilor și a beșicii etc. are un efect admirabil la secrețiunea udatului și este recunoscut ca remediu salvator neprețuibil.

👉 Cel mai curat și binefăcătoriu product natural. 👈

👉 Ca borviz adevă beut cu vin 👈

nu se pôte compara această apă escelentă cu nici o altă apă minerală a continentului.

👉 Șampagnul apelor minerale. 👈

În urma acestora me vîd îndemnat a recomanda apa minerală de „Répat” nu numai ca pe o beutură prea plăcută răcoritoare ci și ca pe un escelent medicament și ca cel mai sigur remediu preservativ în contra tuturor maladiilor al organismului intern fie-căruia consumant înțelept precum și pentru copii spre întrebunțarea și zilnică cu cea mai mare căldură și conșciențiositate.

Apa minerală de „Répat” umplută în flacone elegante de 1/2 și 1/1, litru mărime să găsească totdeauna în calitate prospete și veritabilă în Depoul subsemnatului de expedițiune în Brașov (Transilvania); ér în Sibiiu la domnul I. K. Misselbacher și toate birturile mai însemnate.

Cu totă stima

Administrațiunea isvorului

Josef Görgy.

[27] 6—20

Editura și tipariul tipografiei archidieceane.